

מקצת: סעיף ד' והקצאת מלאכים קצתם עזרו להם בלחימה, הקצאת סוואר וספיאד קצת ממשלה וקצת לא ממשלה.

במחזור עיתון הקוויקס "אור" - 04-6905477

חזק

ב"ה

במחנה

צבאות השם

העלון לילדי ישראל

375

ערב שבת קודש
פרשת נצבים-וילך
כ"ד אלול ה'תשע"ד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עני בבוקר?

אמרתי, והמורה היה נראה דוקא מרצה מהשתתפותי. "אין אפטר לומר שכל עם ישראל ערבים זה לזה ומשלימים זה את זה? לכאורה זה לא הגיוני. רשע לא יכל להשלים את מה שמחסידי הצדיק, כפי שעני לא יכל להיות ערב לעשיר בהלואה שהוא לוקח בבנק!"

"שאלה יפה!" החמיא לי המורה. "אענה לך גם אני בשאלה: מי, לדעתך, הוא האיבר החשוב יותר: הראש או הרגל?"

"נדאי שראש הוא החשוב יותר!" קפץ חברי אסף. "הראש חושב ועושה הרבה דברים מסבכים, הרגלים? סתם הולכות..."

"אבל מצד שני, בלי הרגלים הראש היה סתם תקוע!" עניתי לעמיתו, "הוא לא היה יכל ללכת לשום מקום!"

"אם כן, עניתם בעצמכם את התשובה" סכם המורה, "עם ישראל הוא כמו גוף אחד. לכל אחד מהאיברים בגוף תפקיד מיוחד משלו, ויחד כלנו משלימים לתמונה אחת יפה ומאחדת!"

איש חשוב למראה ישב על פסא מרפד בבנק. הוא היה לבוש בחליפה אפרה ואחז בידיו תיק עסקים שחור. "אני צריך הלוואה של עשרת אלפים דולר" אמר למנהל הבנק. "זה לצרכים עסקיים חשובים. תוך חודשים ארוכים בחזרה את כל הפסד ואחזיר את כלו לבנק, בעזרת ה'."

"אין בעיה" אמר המנהל. "אבל לפני שתקבל את ההלוואה תצטרך להביא לבנק ערב. הערב יהיה אחראי להחזיר במקומך את ההלוואה, במקרה שלא תוכל לעשות זאת מסבה כלשהי."

"אין בעיה" אמר האיש העשיר והחשוב. "הנה, זהו יוסי חברי הטוב. הוא יהיה הערב שלך". בפתח חדרו של מנהל הבנק נצב לפתע יוסי - איש נחמד למראה, בכובע מהיהודים מרפסים.

"יוסי? הערב שלך?" צחק המנהל. "אם אתה לא תוכל להחזיר לבנק עשרת אלפים דולר - אין יוכל יוסי להשיג סכום גדול כזה?"

"אמנון, אתה שוב חולם?" קולו של המורה החזיר אותי באחת מהבנק הממוגז והמפוצץ אל הפתח הלוהטת ביום של סוף קיץ. כמו תמיד, התאגדים של המורה לבשו בדמיוני ציור מציאותי של ממש. "אמנו... רק רציתי לשאל שאלה בקשר למה שנלמד בשעור"

(על פי לקוטי שיחות חלק ד' עמ' 1140)

מסקפת הפל"א

פרשת וילך

נצבים-וילך

שני כסאות מרפדים רחפי מולנו באויר. עלינו עליהם וחגרנו חגורות בטיחות, בעוד המשקפת משמשת כצבת ומפילה עלינו עוד ועוד עיתונים. "מה קרה, הפכת לאספנית עיתונים?" צף בה סבא בחבה, ומיד פנה אלי. "קדימה, שימי, בוא ונחפש את הכותרות המסמנות!"

את הכותרת הראשונה מצאתי אני, מסמנת במרקר צהב זורח בתוך עתון ישן מאד. "הרבי הריי"ץ מליובאוויטש מודיע - כלם צריכים לחזור בתשובה, כדי לא לעכב את הגאולה הקרובה!"

"תראה את זה, שימי!" דחף סבא לידי עתון חדש יותר, הכותרת זעקה: "הרבי מליובאוויטש מודיע - כל היהודים כבר חזרו בתשובה, משיח מוכן להגיע!"

"איזה יפי, משיח מגיע!" כמעט קפצתי מהכסא, "אני חזר לרוץ להתכונן!"

זמני הדלקת הנרות:	
18:04	ירושלים
18:20	תל-אביב
18:11	חיפה

דבר
הרמטכ"ל
מאת: גולדי ש.

